

ובמושב ללֵים לא ישב. אִיתא במשנה דאבות שנים שיושבין ואין ביניהם ד'ת הרי זה מושב ללֵים שנאמר
ובמושב ללֵים לא ישב. ויש לדקדק היכן נרמז בהפסיק שאם אין ביניהם ד'ת שזה מושב ללֵים.
וי"ל דהענין הוא כך שאם ב"א יושבין ועוסקים בתורה נעשה בהמקום ההוא רשימה שאם אח"כ יושבין
שם ב"א גורם המקום ההוא שגם הם יעסקו בתורה וכן בהיפך ח"ו שאם יושבין בני אדם ועוסקים
בדברים האסורים גורמים בזה שישאר במקום ההוא רשם עומא ואם אח"כ יושבין שם ב"א לא יוכלו
לעבוק בתורה וזה פירוש המשנה שנים שיושבים ואין ביניהם ד'ת ימחמה המשנה מהיכן בא להם זאת
הלא בני ישראל הם משורש הקדושה והיה להם לדבר בדברי תורה ומתוך המשנה הרי זה מושב ללֵים
שבמקום הזה היה מקודם מושב ללֵים ועשו כס רשימה שלא יוכלו לדבר במקום הראה ד'ת שנאמר ובמושב
ללֵים לא ישב שמזהיר הכתוב שלא לישב במושב ללֵים מבעב הג'ל [ד] :

(ב) כי אם בחורת ה' חפלו וגו'. הענין כי יש ב' בחינות בהירה וגלה ונסחר לבוש ופנימי וכך נצרא האדם בב' בחינות וגלה ונסחר שהם הלבוש והגשמה באדם פנימי וכללות הם המוני עט וכשרי הדיר. והנה הגשמה היא חלק הלבוש ממעל משא"כ הגוף שהוא לבוש שלו מאביו ואמו לכך חלק הגלה מהחורה שהמליא וצרא הגוף ולבוש שנקרא

מִדְרָאחַ מִקְוֵמוֹת וְאֵל תִּלְוֹחַ : אֵל שֶׁנִּי זֶה : אֵל סְדוּרֵי עַל שָׁמַי : וְד : מִהֲרַב הַקְדוֹשׁ יְהִי וּמִקְוֵה וְלֹסִים מִהֲלִיטֵי הָאֵל :